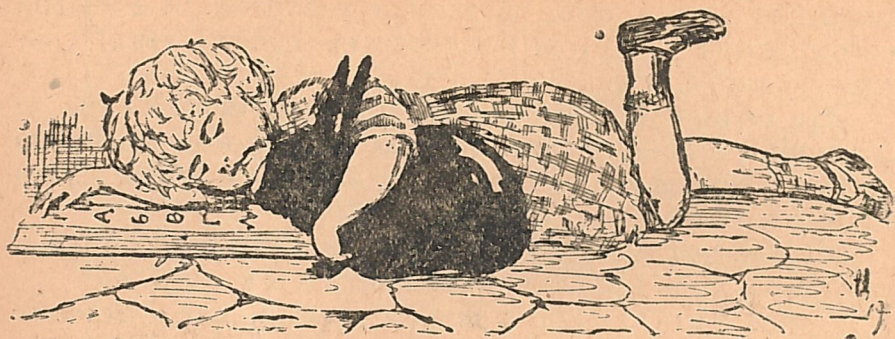




Митковото зайче.

— Какъ сме се събрали
Клѣтичко сираче,
Доста сме играли
Мое, мило зайче!

А сега е врѣме
Двама да четеме
Митко му показва
Букви и приказва: —

— Още си мъничко
Не разбирашъ всичко,
Но слѣдъ менъ повтаряй —
Буква не оставяй!

С. Братовановъ.

Шебече, Маймуна и Орѣхъ.

(Басня).

Едно шебече намира зеленъ, необѣленъ орѣхъ, захапва го и се чумери отъ горчевината му.

— А! така ли е, казва си, значи мама ме е залъгвала, когато ме увѣряваше, че орѣхитѣ сж били много сладки. Иди сега, че вѣрвай на приказкитѣ, съ които старитѣ хора приспиватъ дѣцата! Поврага такъвъ плодъ!

То хвърли орѣха. Голѣмата маймуна бърже го грабва, счупва го и казва на шебечето:

„Майка ти, право ти казваше, пиленце: орѣхитѣ наистина иматъ най-добъръ вкусъ, само че трѣбва да се обѣлятъ, разчупятъ и очистятъ. Помни, миличко, че въ живота нѣма удоволствие, ако не се работи.

Б. Р.